

תפארת רפאל

מיסודו של הראשון לציון מרן רבנו עובדיה יוסף צוק"ל

עלון תורה והלכה לכל בני המשפחה

יוצא לאור ע"י תלמוד תורה ומפעלי חסד
"תפארת רפאל" עטרת שרה"

ע"ש רבי רפאל זביחי בן פנחס זצ"ל ע"ש מל שרה זביחי בת דינה ע"ה

פְּרָשַׁת: וַיְחִי

עֲלוֹן מִס': 1,832 | תשפ"א

ליקט וערך: הרב רפאל זביחי שליט"א
רב בק"ק "תפארת רפאל" תל-אביב

העלון נוסד בשנת תשמ"ה (1985)
בידי הרב שלמה זביחי שליט"א

מְצוּה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד!

במקום העבודה שלנו קר, קר מאוד, מצמרר. קם חבר ועשה מעשה: הביא מיחם ענק, כוסות, כפיות, תה, קפה, קקאו, סוכר וסוכרזית. יפה מאוד מצידו, אבל אין זה הכל, מידי שעה הוא קם ועורך סבב במשרד. נוטל את כל הכוסות, רוחץ אותן ומוזג, לזה תה, לזה קפה. יודע מי שותה עם סוכר, מי אוהב עם הרבה חלב. בקיץ היה אצלנו חם, במקום העבודה. הביל, ממש מחניק, בכל בוקר היה מגיע עם צידנית שומרת קור, מלאה פחיות שתיה, קולה, אורנג', דיאט... על חשבוננו, בחינם. מרימים גבה? נכון, חבר כזה נדיר למצוא, אבל נניח שיהיה אחד כזה, מה נאמר עליו? צדיק, גומל חסד מאין כמותו. בלא ספק. ובכן, גומל חסד - ודאי. אבל מאין כמותו - לא. יש כמותו, ואפילו יותר ממנו! יש גומל חסד רב יותר, גדול וחשוב יותר.

מי? הדברים כתובים בפרשתנו, בפסוק מפורש, בברכתו של יעקב אבינו עליו השלום ליהודה: **"חֲכִלְיִ עֵינַיִם מֵיָיִן וְלֶבֶן שָׁנַיִם מִחֶלֶב"**. הגמרא (כתובות קיא): מפרשת פסוק זה, ומעידה שזהו פשוטו של מקרא: "אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא: ריבוננו של עולם, האר לנו בעיניך, וזה טוב לנו יותר מיין. הראה לנו שיניך (בחיוך רחב), וזה טוב לנו מחלב. והרי זה כדברי רבי שמעון בן לקיש, שאמר: טוב המלבין שיניים לחברו (המחייך אליו) יותר ממשקהו חלב, שנאמר: וְלֶבֶן שָׁנַיִם - מִחֶלֶב". כתוב כאן, שחיוך - כן, חיוך! - משיב נפש יותר מכוס חלב צונן בקיץ. מחמם יותר מגביע יין בחורף! זה נכון לגבי מקום העבודה, ונכון לגבי בני ישיבה ואברכי כולל. הן חז"ל אמרו (סנהדרין כד). שתלמידי חכמים שבארץ ישראל מנעימים זה לזה בהלכה, ונוחים זה לזה כשמן, גם כשחלקו והתווכחו קיימו את הכתוב **"הָאֱמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְיֶה"**. "רוב מצוות התורה, לשמח את הבריות", כתב הגאון מוילנה זצ"ל, שר התורה! "תורה, תחילתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים", אומרת הגמרא (סוטה יא.). וביאר הסבא מקעלם זצ"ל: ספר שמתחיל בענין מסויים, ומסיים בו - הרי זה הענין המרכזי בו, הברית התיכון!

מעשה בראש ישיבה חשוב שבא לפני **הבאבא סאלי** זצ"ל והשתבח בבנו שהוא תלמיד חכם, רך בשנים ואב בחכמה. ביקש את רשותו להרצות לפני רבינו מחידושי תורתו של בנו. נענה לו רבינו, פתח וציטט הלכה תמוהה ברמב"ם, הקשה מסוגיית התלמוד, ופתח בפלפול ארוך וסבוך, שבסופו התיישרה הקושיא. נהרו פני רבינו. נענה האב ואמר: "בני זה, הגדול בתורה, זקוק לישועה בענין פלוני". ברכו רבינו והרעיף על הבן שבחים. כשיצא והלך, פנה רבינו לחתנו ושאלו לדעתו על הפלפול. "ודאי", השיב, "הדברים נפלאים". "אמנם כן", אמר רבינו, "אבל הוא התעלם משתי מילים ברמב"ם, שסותרות את כל פלפולו". פתח החתן את הספר, וראה כי אכן, הדברים מופרכים מיסודם. תמה: מדוע, אם כן, לא העיר לו רבינו על כך? תמה רבינו על תמיהתו: "יהודי שמח בבנו ומתגאה בו, ואני אסתור את שמחתו!" והלא איסור מדאורייתא הוא, להעציב יהודי! **"וְלֹא תוֹנוּ (תצערו) אִישׁ אֶת עַמִּיתוֹ** - באונאת דברים הכתוב מדבר!" וכל חיוך לזולת מצות עשה הוא! על אחת כמה וכמה - חיוך בבית, לבני המשפחה, חובה הוא, הכרח!

אבל איך נחייך - וקצב החיים דוחק כל כך, מתוח כל כך, עצבני כל כך? יש עצה: **"פְּקוּדֵי ה' יִשְׂרָאֵל מְשַׂמְחֵי לֵב"**, שיעור תורה - מוציא את האדם לעולם אחר, רגוע וזוהר. מביא אותו לשמחה, לשלחה, לטוב לבב. הוא ישוב אדם אחר, עם חיוך על שפתיו, עם אור בעיניו, יקל עליו לשמוח ולשמח! **נרבה בשיעורי תורה - ונרבה אור בבית!**

לא לשמור על קדושת הליון

וַיְחִי יַעֲקֹב (מו, כח) - השנים הטובות של יעקב היו במספר **"וַיְחִי" = 34, 17** שנה בארץ כנען, ו-17 שנה במצרים. (בעל הטורים)

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה (שם) - כשם שפרנס יעקב את יוסף 17 שנה, כך פרנס יוסף את יעקב 17 שנה.

וַיִּדְגּוּ לְרֵב בְּקָרֵב הָאָרֶץ (מח, טז) - דגים טהורים, טהרתם מתמדת לעולם ואינם יכולים להאסר עוד, מה שאין כן בבעלי חיים אחרים אף על פי שהם טהורים, עלולים הם להתנבל בשחיטה ולהטריף בכל מיני טרפות. על כן ברכם יעקב **"וַיִּדְגּוּ"** - שיהיו כדגים שעומדים תמיד בטהרתם.

הֲאִסְפוּ וְאָגִידָה לָכֵם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים (מט, א) - יעקב ביקש לגלות את הקץ, ולכן אמר לבניו: **"הֲאִסְפוּ"**, כי אי אפשר לקץ שיבוא כשיש שנאת חנם, אלא הכול צריכים להיות באסופה ובאגודה אחת. (של"ה)

כִּי בְּאֶפְסֵי הַרְגוֹ אִישׁ (מט, ו) - מפרש רש"י: אלו אנשי שכם ואינם חשובים אלא כאיש אחד, ורמז לזה **"איש"** ראשי תבות: **את יושבי שכם** (פני דוד)

עַד כִּי-יָבֹא שִׁילָה (סט, י) - מובא ברש"י דהכונה היא למשיח צדקנו. **"יבא שילה"** בגימטריה **"משיח"**. (פני דוד)

בְּנִימִין זָאב יִטְרַף (מט, כז) - לבנימין היו 10 בנים כמנין **"זאב"**, וכן מרדכי הצדיק שהיה משבט בנימין עתיד לטרוף את 10 בניו של המן שהיו כמנין **"זאב"** (שפתי כהן)

שבון 'משכיל' פנה פעם **לרבי צבי הירש לוין** ודרש להכניס תיקונים ביהדות, בטענה שאילו היה משה רבנו חי בדור זה היה מתאים את תורתו לרוח הזמן החדש. **סיפור לו הרב** על סוחר ששכר עגלון לקחתו ליריד בעיר ליפציג, בתנאי שייספיק להגיע בזמן. בדרך ירד גשם והדרך הפכה בוצית ובלתי נגישה. איחר הסוחר ליריד ומיאן לשלם והרב פסק לרעת העגלון. טען העגלון: אילו הייתה התורה ניתנת בחודש טבת החורפי ולא בסיון, היו פוסקים כמוני...

מושגים ביהדות

חודש טבת

בנ' בטבת ד'תתקס"ה (1204) **נסתלק הרמב"ם** (רבנו משה בן מימון) במצרים, מגדולי הפוסקים בכל הדורות. סימן לרמב"ם בתורה: **"ר'בות מופתי בארץ מצרים"** (שמות יא, ט) ראשי תיבות רמב"ם. ועוד מוזכר הרמב"ם 3 פעמים בתוספות בגמרא - מסכת מנחות מב: ד"ה 'תפילין', וסימנך: **רמב"ם** ראשי תיבות **ראה מנחות מ"ב**. מסכת ברכות מד. ד"ה 'על העץ'. ומסכת כתובות פו. ד"ה 'לאשה'. **בנ"ג בטבת** רנ"ז, **גורשו יהודי פורטוגל**, לאחר שגלו אליה מספרד, בבחינת "גולה אחר גולה".

סיפור השבוע

"וַיִּשְׂאֲתָנִי מִמִּצְרַיִם וּקְבַרְתָּנִי בְּקִבְרֹתָם"

רבינו הרמב"ם (רבי משה בן מימון - מגדולי הפוסקים בכל הדורות), ביקש טרם פטירתו שיעלוהו ממצרים ויקברוהו בארץ ישראל, בטבריה, ליד קבר אביו הדיין **רבינו מימון זצ"ל**. כשהעלו את ארון הרמב"ם זצ"ל לארץ ישראל, עברה השיירה דרך מדבר סיני. העמיסו את הארון על דבשת גמל, והשיירה יצאה מפוסטט (קהיר העתיקה) שבמצרים לארץ ישראל. בנו, רבינו אברהם רכב מאחורי הגמל נושא הארון. בדרכם פגשו בסופות חול שחסמו את דרכם, ולא אחת איבד רבינו אברהם את המגע עם השיירה מחמת הסופות שחסמו את הראיה, ובקושי רב שבה השיירה והתאחדה.

בדרכם, התנפלו עליהם שודדים מזויינים שביקשו להרוג את הנפש וליטול את הרכוש. נמלטו המלווים על נפשם ונטשו את ארון הקודש. התקרבו השודדים וראו שאין כאן רכוש כסף וזהב, אלא ארון של נפטר. ביקשו השודדים המתוסכלים להשליך את הארון, ולבוזו את הגמל שנשאו, אבל הארון היה לפתע כבד מנשוא, וכל השודדים גם יחד, לא יכלו להזיזו! כשראו כן, אמרו פה אחד: **"איש אלוקים קדוש הוא"**. מיד קראו לכל הנמלטים לשוב והבטיחום שלא יאונה להם כל רע. ולא זו בלבד, אלא שהם בעצמם הצטרפו אל המלווים ואיבטחו את השיירה בדרכה! הגמל נושא הארון הלך בראש השיירה עד לטבריה, שם עצר ליד קבר אביו של הרמב"ם, ושם נטמן גם הרמב"ם בעצמו.

השבוע יצויין יום פטירת הרמב"ם בנ' בטבת. נפטר בגיל 69 בפוסטאט (קהיר העתיקה) שבמצרים ונטמן בטבריה. עליו נאמר "ממשה עד משה לא קם כמשה" והוא הוכתר בכינוי **"הנשר הגדול"**. הרמב"ם נולד בקורדובה שבספרד, ניסה להתגורר במרוקו ובארץ ישראל, ולבסוף השתקע במצרים. זיע"א

מפני מרן הגר"ע יוסף יצוק"ל

"ילדו על ברכי יוסף" (ג, כג)

סיפר מרן רבנו עובדיה יוסף יצוק"ל - באחד הימים באה אישה אחת לפניו ובידה הזמנה לחתונת בנה, ובקשתה בפיה שאבוא לסדר חופה וקידושין בחתונת הבן שלה, ואני בהיותי חס על זמני, אמרתי לה: גבירתי, את יודעת שזמני דחוק מאוד, וגם עול טירדות הציבור עלי, ותורה מה תהא עליה, אנא ממך יש ברוך השם הרבה רבנים חשובים ומכובדים, תבקשי מהם שיסדרו חופה וקידושין בחתונת בנך, לי זה מאוד קשה לבוא... והאישה הזאת בשומעה כך, שאלה בתמיה גדולה: מה, כבוד הרב לחתונת הבן שלי לא תבוא? "ומה מיוחד בבנך שאני צריך לבוא?" שאלתי אותה בחזרה. ענתה האישה ואמרה, תזכור כבוד הרב לפני עשרים שנה, עת הייתי מעוברת בבני זה, אמרו לי הרופאים שהבן הנולד יהיה בעל מום, ועל כן הציעו שאפסיק את ההריון, אך אתה כבוד הרבה שיכנעת אותי שלא לגעת לרעה בפרי בטני, ושמעתי לך וברוך השם נולד לי בן בריא וטוב, והתינוק שאז נולד, הוא החתן, בזכותך הוא חי! הרי הוא ממש כמו בן שלך... ואתה כבוד הרב לא תבוא לסדר לו חופה וקידושין...? לשמע דבריה, נערתתי לבקשתה לבוא ולהשתתף בחתונת בנה. (שיעורי מוצ"ש פ' שמות תשע"ב)

יוסף חכמה

לגלות את הקץ למי שראוי!

"ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חיי שבע שנים וארבעים ומאת שנה" (מו, כח) - רש"י: ביקש יעקב לגלות הקץ לבניו, דהיינו, סוף השעבוד ותחילת הגאולה - ונסתם ממנו. מבאר רבינו בחיי: שיעקב אבינו ראה שבכל שמות השבטים אין את האותיות ח' ו-ט' המרכיבות את המילה "חטא", ומשום כך אמר, שמכיוון שאין בשמותיהם חטא, ראויים הם שיתגלה להם הקץ. אך כיון שראה יעקב שגם האותיות ק' ו-צ' אינם נמצאים בשמותיהם, חשב כי אין הם ראויים לגילוי הקץ. ולכן נסתם ממנו...
המקלל מפסיד לעצמו! - יצחק חי 180 שנה, ויעקב בנו חי 147 שנה. דהיינו: 33 שנים פחות. חז"ל מביאים שעל כל מילה שהתלונן בפני פרעה הורידו לו שנה אחת ("מעט ורעים היו ימי שני חיי...") ללמד שאדם צריך לקבל את הייסורים באהבה. **בעל הטורים מביא סיבה שנייה לכך:** שכיוון שקילל את רחל (כשלבן חיפש את התרפים אמר יעקב "עם אשר תמצא את אלקיך לא יחיה") ובעקבות כך מתה רחל. יש לנו כלל: "קללת חנם לו תבא" - אדם שמקלל סתם את חברו, הקללה תחזור אליו, ויעקב אבינו אמר: "לא יחיה", יחיה בגימטריה = 33, לכך הורידו לו 33 שנים מחייו, שהפסיד אותן בשביל קללה אחת... כמה צריכים להיזהר מחטוא בלשונו...

יוסף דעת

מפני מה נישק יעקב את נכדיו?

"ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם" (מו, ח) - יעקב אבינו נשק למנשה ולאפרים, כאשר ביקש לברכם. יש מנהג, שהילדים מנשקים את ידי החכם המברך אותם. הרמ"ע מפאנו כותב, שהטעם לכך הוא שהחכם כותב חידושי תורה, ולכן ידו בגדר תשמישי קדושה, ושורה שכינה על ידו. בזהר כתובים סודות נוראים על חכם שכותב חידושי תורה על הגיליון. **על המנהג לנשק ידי האב והאם,** כותב הרמ"ע מפאנו: ישנן חמש אצבעות ביד, כנגד חמש אותיות "אלקים", שזה דין, וכנגד "מנצפ"ר". כשמנשק את ידי אביו או אמו, ממתיק בכך את הגבורות, ויש לו חסד בידו. ראינו, אם כן, שיש מנהג לנשק את ידי החכם המברך ואת ידי ההורים. **אך מפני מה נישק יעקב את מנשה ואפרים המתברכים?** אלא שתלמיד חכם יכול לברך במבט עין, מאחר שעיניו התקדשו על ידי לימוד התורה, כמאמר הגמרא (תגיגה ה ע"ב). אצל יעקב אבינו נאמר: "ועיני ישראל כבדו מזקן". מאחר שכבדו עיניו, איך יברך את מנשה ואפרים? **על כן, כדי שהברכה תחול, הוא חיבק ונישק אותם.** גם על יצחק אבינו נאמר: "ויהי כי יקן יצחק ויתקין עיניו מראת", ולכן ביקש מיעקב אבינו: "גשה נא וישקה לי בני", כדי שתחול הברכה. (מתוך הספר 'דורש ציון')

תמונות גדולי ומאורי ישראל ויהיו עיניך ראות את מוריד" (ישעיהו ל"ב)

רבינו שלום משאש זצ"ל, הראשל"צ רבינו בקשי דורון זצ"ל, והרב שלום כהן שליט"א

הבאבא סאלי רבינו ישראל אבוהצירא זצ"ל יחד עם הראשל"צ רבינו מרדכי אליהו זצ"ל

הראשל"צ רבינו שלמה עמאר שליט"א יחד עם הרב בן ציון מוצפי שליט"א

אמרת השבוע

"על יהודי אסור לדבר, אל יהודי מצוה לדבר" (רבי ישראל מסלנט)

עֵשֶׂה לְךָ רֵב

מדור ההלכה על פי הראשון לציון הגאון
מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ס

הלכות קריאת שמע

- א. מצות עשה מן התורה לקרוא בכל יום **קריאת שמע** בבוקר ובערב. שנאמר (דברים ו, ז): **וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ, וּדְרִישׁוּן** בגמרא (ברכות י'): בשעה שבני אדם שוכבים, זהו לילה, ובשעה שבני אדם עומדים זהו יום. **ומצוה מן המובחר** לקרוא קריאת שמע שתיים או שלש דקות קודם זריחת החמה, כדי שייסיים קריאת שמע וברכותיה עם הנץ החמה, ויסמוך התפלה מיד בהנץ החמה. ומי שיוכל לעשות כן, שכרו מרובה מאד. לא קראה עם הנץ יש לו להשתדל לקראה מוקדם ככל האפשר, וזריזין מקדימין למצוות, ובפרט למצות קריאת שמע שיש בה קבלת עול מלכות שמים. ובתוך זמן קריאת שמע צריך לקרוא את כל הג' פרשיות, ולא רק את הפרק הראשון.
- ב. אם עברו ג' שעות [מהנץ] ולא קרא קריאת שמע, קורא אותה בברכותיה כל שעה רביעית, שהוא שליש היום. אולם אין לו שכר כמי שמקיים מצות קריאת שמע, וביטל מצות עשה זו. ואם עברה שעה רביעית ולא קראה, קוראה בלא ברכותיה כל היום, כדי שיקבל עליו עול מלכות שמים.
- ג. כשקורא קריאת שמע צריך לכוין שמקבל עליו **עול מלכות שמים**. וזו הכוונה המעכבת. ואם הסיח לבו באמצע הקריאה וחשב על דברים אחרים, לא יצא, שהרי לא קיבל עליו עול מלכות שמים. ולכתחלה נכון שיכוין גם פירוש המלים. ופירוש ה' אלהינו, ה' ככתבו היה הוה ויהיה, מציאות ה', ומציאת כל הנמצאים. אלהינו, מלכנו, והוא קבלת עול מלכות שמים. ה' אחד, היינו מצות יחוד ה'. ואם לא כיוון אף בפסוק ראשון, לא יצא. בקריאת שמע יש רמ"ה תיבות, וכדי להשלים לרמ"ח תיבות, כנגד איבריו של האדם, השליח צבור מסיים "ה' אלהיכם אמת".
- ד. בפסוק שמע ישראל יאמר כל שתי מילים יחד, שמע ישראל, ה' אלוקינו, ה' אחד. ונוהגים לקרוא פסוק ראשון בקול רם, כדי לעורר הכוונה. וגם השליח צבור ישמיע קולו בפסוק ראשון, כדי שהקהל ישמעו וימליכו שם שמים יחד. ונוהגים ליתן יד ימין על העינים בקריאת פסוק שמע ישראל, כדי שלא יסתכל בדבר אחר שימנע ממנו לכוין. ואין צריך להסיר המשקפיים בעת שנותן ידיו על עיניו בקריאת שמע.
- ה. **צריך לקרוא קריאת שמע בטעמים**, כמו שהם בתורה. וידקדק מאד באותיותיה, ויתן ריוח בין הדבקים, דהיינו כל מילה שסופה כמו תחלת המילה שלאחריה, כגון על לבבכם, יתן ריוח ביניהם בכדי שאות אחת לא תיבלע. **וצריך להשמיע קריאת שמע לאזנו**. ואפילו פסוק וחרה אף ה' שנוהגים לאומרו בלחש, צריך להשמיע לאזנו. ואם לא השמיע לאזנו יצא, ובלבד שיוציא בשפתיו. וכן עדיף יותר לשבת בשעת קריאת שמע, כדי שתהיה דעתו מיושבת עליו. וגם על פי הסוד ראוי יותר לשבת בשעת קריאת שמע.
- ו. אמרו חז"ל (ברכות יד'): **כל הקורא קריאת שמע בלא תפילין כאילו מעיד עדות שקר בעצמו**. ופירשו הראשונים, מפני שהוא קורא "וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדָךְ וְהָיוּ לְטָפֶת בֵּין עֵינֶיךָ", והוא אינו מניחן, ונמצא כמעיד עדות שקר. ומכל מקום בשעת הדחק כגון שהזמן מצומצם, או שחושש פן על ידי כך יתאחר לבוא לבית הכנסת, יכול לסמוך על הסוברים שכל שמניח תפילין לאחר מכן בו ביום, אין בזה משום "מעיד עדות שקר בעצמו", ורשאי לקרוא קריאת שמע בלא תפילין.
- ז. קרא קריאת שמע והתפלל, ומצא צבור שקורין קריאת שמע, יניח ידו על עיניו ויקרא עמהם פסוק ראשון ופסוק ברוך שם. וטוב שיקרא עמהם את כל ג' הפרשיות של הקריאת שמע, ויקבל שכר כקורא בתורה. אבל אם נמצא במקום שאינו יכול להפסיק, כגון מברוך שאמר ואילך, לא יפסיק אלא יתן ידו על עיניו, ויאמר התיבות שהוא נמצא בהן בשעה שהצבור אומרים פסוק ראשון, בניגון הצבור, שיהיה נראה כאילו קורא עמהם.
- ח. **נשים פטורות ממצות קריאת שמע**, מפני שיש זמן קבוע לקריאת שמע, וכל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות. ומכל מקום ראוי להן להחמיר על עצמן ולקרוא קריאת שמע כדי לקבל עליהן עול מלכות שמים ועול מצוות. ואמנם מברכות קריאת שמע הנשים פטורות, ואינן רשאות לברך ברכות קריאת שמע בשם ומלכות.

הזמנים לפי לוח "אור החיים" המבוסס על פסקי מרן הגר"ע יוסף זצ"ל

פְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ

וַיַּחֲ

הַפְּטָרָה

"וַיִּקְרְבוּ יְמֵי יוֹד" מלכים א' ב'

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע
4:32	4:28	4:28	4:32
5:24	5:20	5:19	5:24
5:56	5:51	5:50	5:55

עלון השבוע לעילוי נשמת
מור סבנו יצחק בן חמה ויוסף אוטמוזגין ז"ל
נפטר ב-יח' טבת תשע"ט ת.נ.צ.ב.ה
ולהצלחת כל משפחת אוטמוזגין הי"ו

תלמוד תורה למגיד

- שיעורי תורה ויהדות לכנות
- כולל ובית מדרש
- כנסים תורניים
- קירוב רחוקים
- מכון הוצאת ספרים וחקר כתבי יד
- דאגה לרווחת החיילים בצה"ל
- עזרה לנוקמים
- הדרכה רוחנית לעולים חדשים
- מוקד עולמי לאמירת תהילים
- שבועון תורני

לקבלת העלון בדואר - במייל או לתגובות: refael260@gmail.com

הנצחה לזכר יקירכם ותרומות - נא לשלוח לתלמוד תורה ומפעלי חסד "תפארת רפאל" המשדך: רח' קפלונסקי 1, קרית שלום, ת.ד. 12015 תל אביב, טל. 1-800-260-260